

Kerecsényi Éva: Koronázás

Bíborpecsétetes az ég ruhája,
parazsat pöckölt ma rá az alkony,
kavargó színek kergetik egymást,
árnyékok bujkálnak lenn a parton,
fenséges fényben úsznak a felhők,
felfelé görbül az égbolt szája,
érezem, valahol egy angyal röppen,
s a pillanatot megkoronázza.

Ötvös Németh Edit: Vérvörösben

Vörös égen vörös a hold,
véres éjjel véres a hó,
gyilkos szóval ne úzzetek,
ha úgy tartja a kedvetek.

Vörös égen vörös a hold,
véres kéreg, égen a folt,
hóban lépek, izzadó tó,
meghalok ma, maroknyi szó.

Vönöczkiné Gmeindl Margit: Esti csend

Vörös bársonyt vont az égre a nap,
elfáradt már, lassan aludni tér.
Elszunnyadt, nyugszik a távoli táj,
elhalkult, nem énekel a kismadár.

Csend ült szobámra, csak szívem dobog,
nem moccan semmi, magányos vagyok.
De mozdul a zár, megtörve a csendet
belépsz, hangod bánkódni nem enged!